

İNGİLİZCE VE TÜRKÇE OLARAK KUR'AN-I KERİM'İN MEALİ VE TEFSİRİ

BİRİNCİ KİTAP

At-Taberi, El-Kurtubi ve İbn-i Kesir'in

Tefsirlerinden derlenmiş, Dipnotlarda buhari, den hadislere yer verilmiştir

HAZIRLAYAN:

By:

الدكتور محمد تقي الدين الهلالي — الدكتور محمد محسن خان

Dr. Muhammad Tacuddin El-Hilali, Yrd. Dr. (Berlin)

İslam Üniversitesi İslami İnanç Ve İlimleri Bölümü Profesörü

Medine-i Münevvere, Suudi Arabistan

Ve

Dr. Muhammad Muhsin Han

Üniversite Hastanesi Eski Müdürü

Medine-i Münevvere, Suudi Arabistan

Türkçeye Kazandıran: İsmail Ercan

DARUSSALAM
Dünya Dilleri Yayın Evi

FATIHA SÛRESİ
(AÇILIŞ) 1Sûrat Al-Fâtiḥah
(The Opening) 1

1. Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla.

2. Bütün hamd ve senâlar, âlemlerin (insanlar, cinler ve bütün varlıkların) rabbi^[1] olan Allah'a olsun.^[2]

3. Rahman ve Rahim.

4. Hesap gününün (yani haşir gününün) yegâne sahibi ve (hâkimi).

5. (Ancak) sana ibâdet eder ve (yalnız) (her şey için) senden yardım dileriz.

6. Bizi dosdoğru yola ilet.^[3]

1. In the Name of Allāh, the Most Gracious, the Most Merciful.

2. All praise and thanks are Allāh's, the Lord^[1] of the 'Ālamîn (mankind, jinn and all that exists).^[2]

3. The Most Gracious, the Most Merciful.

4. The Only Owner (and the Only Ruling Judge) of the Day of Recompense (i.e. the Day of Resurrection).

5. You (Alone) we worship, and You (Alone) we ask for help (for each and everything).

6. Guide us to the Straight Way.^[3]

سُورَةُ الْفَاتِحَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

مَدَنِيَّةٌ رَبِّ الْعَالَمِينَ

رَحْمَنُ الرَّحِيمِ

يَوْمَ الدِّينِ

مَدَنِيَّةٌ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ

مَدَنِيَّةٌ الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ

[1] (Âyet 1:2) Rab: Kur'an-ı Kerim'de geçen bu kelimenin Arapça'dan başka bir dilde tam karşılığı yoktur. Anlam olarak, "Bütün kainatın tek ve yegâne yaratıcısı, sahibi, düzenleyicisi, rızık vereni, efendisi, planlayıcısı, emniyet vereni" demektir. Rab, aynı zamanda Allah'ın yüce isimlerinden birisidir.

[2] (Âyet 1:2) Ebu Said bin Muallâ'dan rivâyet olduğuna göre, ıı şöyle der: Ben camide namaz kıldığım esnâda, Allah'ın Resûlü ﷺ bana seslendi, ancak ben cevap vermedim. Daha sonra: "Ey Allah'ın Resûlü, namaz kılıyordum." dedim O: "Allah; 'Allah'ın Elçisi ﷺ size seslendiğinde, Allah'a (O'na itaaten) ve O'nun elçisine cevap veriniz." diye buyurmadı mı? dedi. (Âyet 8:24). Ve devamla buyurdu ki: "Camiden çıkmadan, sana Kur'an-ı Kerim'den bir sûre öğreteceğim ki o, Kur'an'daki en büyük süredir." Sonra elimden tutarak kapıya yönelince, "Bana Kur'an'ın en büyük sûresini öğretecektiniz" diye hatırlamak istedim. O: "el-Hamdulîlilâhî Rabbül-Âleminin [bütün hamd ve senâlar âlemlerin (insanlar, cinler ve bütün varlıkların) rabbi olan Allah'a olsun], diye buyurdu. "es-Seḥ'ul-Mesânî" (arka arkaya okunan yedi âyet) olan Fâtiha Sûresi, bana verilen Kur'an-ı Kerim'dir." (Sahih-i Buhârî, Cilt: 6, Hadis no: 1).

[1] (V.1:2) Lord: The actual word used in the Qur'an is Rabb. There is no proper equivalent for Rabb in the English language. It means the One and the Only Lord for all the universe, its Creator, Owner, Owner, Provider, Master, Planner, Sustainer, Giver of security. Rabb is also one of the Names of Allah. We have used the word "Lord" as the translation of Rabb. All occurrences of "Lord" in the interpretation of the meanings of the Noble Qur'an should be understood as such.

[2] (V.1:2) Narrated Abu Sa'îd bin Al-Muallâ: When I was praying in the mosque, Allāh's Messenger ﷺ called me but I did not respond to him. Later I said: "O Allāh's Messenger, I was praying." He said: "Didn't Allāh say, 'Answer Allāh (by responding to Him) and His Messenger when he (ﷺ) calls you (by name)'?" He then said to me, "I will teach you a Surah which is the greatest Surah in the Qur'an, before you leave the mosque." Then he got hold of my hand and I intended to leave (the mosque), I said to him: "I will do what you say to me, 'I will teach you a Surah which is the greatest Surah in the Qur'an.'" He said: "Allāhü Rabbil-âlemin [i.e. all praise and thanks are Allāh's, the Lord of the 'Ālamîn (mankind and all that exists)]. Sûrat Al-Fâtiḥah which is the Mathnûn (i.e. the seven repeatedly recited Surah) of the Grand Qur'an which has been given to you." [Sahih Al-Bukhârî, 6/4474 (O.P.1)].

[3] (V.1:6) Guidance is of two kinds:

a) Guidance of Taufiq which is totally from Allah.

[3] (Âyet 1:6) Hidâyet iki kısımdır:

i) Tefvîk hidâyeti: Tamamen Allah'tan gelen

giremezsin' dedi. Zeyd: 'Ben Allah'ın gazabından başka hiçbir şeyden kaçmam; eğer kaçma gücüm varsa onun azına bile tahammül edemem. Bana başka bir din hakkında bilgi verir misin?' dedi.

O: 'Hanif dininden (İslâmi Tevhid'den) başka bir din bilmiyorum' dedi. Zeyd: 'Hanif nedir?' diye sordu. O: 'Hanif, (Peygamber) İbrahim'in dinidir. O ne bir Yahudi, ne de bir Hristiyan idi ve o (yalnız) Allah'tan -İslâmi Tevhid- başkasına ibâdet etmezdi.' dedi. Daha sonra Zeyd dışarı çıktı ve Hristiyan bir din âlimi ile karşılaştı ve ona da (önceki) aynı şeyleri söyledi. Hristiyan: 'Allah'ın gazabından payını aldınız mı dininize giremezsiniz' dedi. Zeyd: 'Ben Allah'ın gazabından başka hiçbir şeyden kaçmam; eğer kaçma gücüm varsa, onun azına bile tahammül edemem. Bana başka bir din hakkında bilgi verir misin?' dedi. O: 'Hanif dininden (İslâmi Tevhid'den) başka bir din bilmiyorum' dedi. Zeyd: 'Hanif nedir?' diye sordu. O: 'Hanif, (Peygamber) İbrahim'in dinidir. O ne bir Yahudi, ne de bir Hristiyan idi ve o (yalnız) Allah'tan -İslâmi Tevhid- başkasına ibâdet etmezdi' dedi. İbrahim'in dini hakkında bu ifadeyi duyunca, Zeyd ısradın ayrılışı. Ve dışarı çıkınca iki elini kaldırarak şöyle dedi: 'Ey Allahım! Şâhidim ol ki ben İbrahim'in dini izleyim.'"

Esma bint Ebu Bekir'den rivâyet alındığına göre, o şöyle der: "Zeyd'i sırtı Kâbe'ye yaslanmış bir vaziyette şöyle derken gördüm: 'Ey Kureys halkı! Allah'a yemin ederim ki, henden başka aranızda hiç kimse İbrahim'in dini üzere değildir.' O şöyle ilâve etti: "O (Zeyd) küçük kızlarını hayatlara kurtardı. Bir kimse kız çocuğunu öldürmek istediğinde, ona şöyle derdi: 'Onu öldürme, zira senin için ona ben bakacağım'. Böylece onu alır ve büyüdüğünde İbrahim'e şöyle derdi: 'Şimdi eğer istersen onu sana vereyim ve istersen ona senin adına bakayım'". (Sahih-i Buhârî, Cilt: 5, Hadis no: 169).

[4] (Âyet 1:7) Ubeyde bin Sâmî'ten (R.A.) rivâyet alındığına göre, o şöyle der: Allah'ın Resûlü (ﷺ) şöyle buyurdu: "(Namazında) Fâtîha Sûresi'ni okumayanın namazı kabul olunmaz". (Sahih-i Buhârî, Cilt: 1, Hadis no: 723).

[5] (Âyet 1:7) Ebu Hureyre'den (R.A.) rivâyet alındığına göre, Allah'ın Elçisi (ﷺ) şöyle buyurdu: "İmam, 'Gayri-mağdubi aleyhîm velad-dâlin' [Senin gazabına uğrayanların değil, ne de yoldan çıkanların (1:7)] dediğinde, siz 'Amin' deyin. Eğer bir kişinin 'Amin' demesi, meleklerin "Amin" demeleriyle aynı ana rastlarsa, o kişinin geçmiş günahları bağışlanır." (Sahih-i Buhârî, Cilt: 6, Hadis no: 2).

said, "I do not run except from Allâh's Anger. I will never bear a bit of it if I have the power to do it. Can you tell me of some other religion?" He replied, "I do not know any other religion except Hanif (Islamic Monotheism)." Zaid enquired, "What is Hanif?" He said, "Hanif is the religion of the Prophet Abraham (عليه السلام), he was neither a Jew nor a Christian, and he used to worship none but Allah [(Alone) — Islamic Monotheism]." Then Zaid went out and met a Christian religious scholar and asked him the same (as before). The Christian said, "I will not embrace your religion unless you get a message from Allâh's Curse, and I will never believe in Allâh's Curse and His Anger if I have the power to avoid them. Will you tell me of some other religion?" He replied, "I do not know any other religion except Hanif (Islamic Monotheism)." Zaid enquired, "What is Hanif?" He replied, "Hanif is the religion of the Prophet Abraham (عليه السلام) he was neither a Jew nor a Christian, (and he used to worship none but Allah [(Alone) — Islamic Monotheism]." When Zaid told them their statement about (the religion of) Abraham, he left that place, and when he came out, he raised his hands and said, "O Allâh! I make You my Witness that I am on the religion of Abraham (عليه السلام)." [Sahih Al-Bukhârî, 5/3827 (O.P.169)].

Narrated Asma' bint Abu Bakr ؓ: I saw Zaid bin 'Amr bin Nufail standing with his back against the Ka'bah and saying, "O people of Quraish! My religion is none amongst you is on the religion of Allah except me." She added: He (Zaid) used to protect the lives of little girls; if somebody wanted to kill a daughter, he would say to him, "Do not kill her, I will feed her on your behalf." So he would take her and when she grew up nicely, he would say to her father, "Now if you will (wish), I will give her to you and if you will (wish), I will feed her on your behalf." [Sahih Al-Bukhârî, 5/3828 (O.P.169)].

[4] (V.1:7): Narrated 'Ubâdah bin As-Sâmî ؓ: The Messenger ﷺ said, "Whoever does not recite the Fâtîhah in his prayer, his prayer is invalid." [Sahih Al-Bukhârî, 1/756 (O.P.723)].

[5] (V.1:7): Narrated Abu Hurairah ؓ: The Messenger ﷺ said, "When the *ladûl* says *maghdubi 'alayhim velad-dâlin* (i.e. not (the way) of those who earned Your Anger, nor of those who went astray (1:7)), then you must say, *Amin*, for the utterance of *Amin* coincides with that of the angels, then his past sins will be forgiven." [Sahih Al-Bukhârî, 6/4475 (O.P.2)].

7. Kendilerine nimetini ihsan ettiklerinin yoluna; [1] Senin gazabına uğrayanlar [2] (Yahudiler) ve sapılmışların (Hristiyanlar) yoluna değil. [3] [4] [5]

7. The way of those on whom You have bestowed Your Grace, [1] not (the way) of those who earned Your Anger, [2] nor of those who went astray. [3] [4] [5]

صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ﴿٧﴾

hidâyetir. Allah, bir kişinin kalbini (kûlürden İslâmî Tevhid inancına) açar.

ii) İrşad hidâyeti: Hakkı yani İslâmî Tevhid inancını tebliğ eden Allah'ın elçileri ve takvâ sahibi vâizlerin nasihatleriyle.

[1] (Âyet 1:7) Yani peygamberlerin, sıddıkların (Ebübekir Siddîk gibi, Peygambere inanmada ilk ve en önde olan imnı takipçileri), şehitlerin ve doğruların yolu, [Allah'ın buyurduğu gibi: "Ve her kim ki Allah'a ve elçisi Muhammed'e (ﷺ) itaat ederse, işle onlar Allah'ın ihsanda bulunulduğu peygamberler, sıddıklar, şehitler ve doğrularla birlikte olacaklardır. Bu arkadaşlar ne güzel arkadaşlardır!" (Âyet 4:69)].

[2] (Âyet 1:7) Adiy bin Hâtim'den (R.A.) rivâyet alındığına göre, o şöyle der: Allah'ın Resûlü'ne (ﷺ) Allah'ın şu buyruğuna dâir sordum: "Gayri-mağdubi aleyhîm (Gazabına çarpmışların yoluna değil)" O: "Onlar Yahudilerdir." Ve 'Velad-dâlin' (ne de yoldan çıkmışların)," O: "Hristiyanlar, işte onlar yoldan çıkmış olanlardır" diye buyurdu. (Bu hadis, Tirmizî ve Ebu Davud tarafından zikredilmektedir).

[3] (Âyet 1:7) Zeyd bin Amr bin Nufeyl hakkındaki rivâyet: Abdullâh bin Ömer'den rivâyet alındığına göre, o şöyle der: "Peygamber (ﷺ) kendisine bir vahyin inmesinden önce, Belde (vadisinin) dilinde Zeyd bin Amr bin Nufeyl ile karşılaştı. Peygamber'e (ﷺ) bir yemek takdim edildi, ancak bundan yemeyi reddetti. Sonra Zeyd'e takdim edildiğinde, o şöyle dedi: 'Ben Nûsubunuz * üzerine ve putlarımız adına kurban ettiğinizden yemem. Ben sadece kurban edilinceleri anında Allah'ın adını zikredildiklerinden (bu hayvanların etlerinden) yerim.' Zeyd bin Amr, Kureyslilerin hayvanlarını kurban etme usullerini tenkit eder ve şöyle derdi: 'Allah koyunu yarattı, onun için gökten su gönderdi ve onun için yerden ot bitirdi; ancak siz o hayvanı Allah'ın adından başkası için kurban ediyorsunuz.' O böyle derdi. Çünkü bu uygulamayı reddeder ve bunu kerih görürdü."

İbn-i Ömer'den rivâyet alındığına göre, o şöyle der: "Zeyd bin Amr bin Nufeyl takip edilerek doğru bir din hakkında araştırma bulunmak üzere Şam'a (Suriye, Lübnan, Filistin ve Ürdün'ün içine alan bölgeye) gitti. Yahudi din âlimi ile karşılaştı ve onu onların dini hakkında soru sordu. O: 'Ben dininize girmek istiyorum, bunun için bana onun hakkında bilgi ver' dedi. Yahudi: 'Allah'ın gazabından payını almadıkça dinimize

Allâh opens one's heart to receive the truth (from disbelief to belief in Islamic Monotheism).

b) Guidance of *Irşad* through preaching by Allâh's Messengers and pious preachers who preach the truth, i.e. Islamic Monotheism.

[1] (V.1:7) i.e. the way of the Prophets, the *Siddiqûn* (i.e. those followers of the Prophet, who were first and foremost to believe in him, like Abu Bakr As-Siddiq), the martyrs and the righteous, [as Allâh عز وجل said: "And whoso obeys Allâh and the Messenger (Muhammad ﷺ), then they will be in the company of those in whom Allâh has bestowed His Grace, of the Prophets, the *Siddiqûn*, the martyrs, and the righteous. And how excellent these companions are!" (V.4:69)].

[2] (V.1:7) Narrated Adi bin Hatim ؓ: I asked Allâh's Messenger ﷺ about the Statement of Allâh: 1. "فَإِنَّ الْغَايَةَ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ" *Ghayri-mağdubi 'alayhim* [not (the way) of those who earned Your Anger]," he ﷺ replied: "They are the Jews". And 2. "وَالَّذِينَ ضَلَّوْا" *Walad-dâlin* [not of those who went astray]," he ﷺ replied: "The Christians, and they are the ones who went astray". [This *Hadîth* is quoted by *At-Tirmizî* and *Musadd Abu Dawûd*.]

[3] (V.1:7) Narration about Zaid bin 'Amr bin Nufail. Narrated Abdullâh bin 'Umar ؓ: The Prophet ﷺ met Zaid bin 'Amr bin Nufail in the bottom of (the valley of) Beldah before the descent of any Divine revelation to the Prophet ﷺ. A meal was presented to the Prophet ﷺ, but he refused to eat from it. (Then it was presented in Zaid) who said, "I do not eat anything which you slaughter on your *Nusub** in the name of your idols. I eat only those (animals) on which Allâh's Name has been mentioned at the time of (their) slaughtering." Zaid bin 'Amr used to criticise the way Quraish used to slaughter their animals and used to say, "Allâh has created the sheep and He has sent the water for it from the sky, and He has grown the grass for it from the earth; yet you slaughter it in others than the Name of Allâh." He used to say so, for he rejected that practice and considered it as something abominable. [Sahih Al-Bukhârî, 5/3826 (O.P.169)].

* *Nusub*: See the glossary.

Narrated Ibn 'Umar ؓ: Zaid bin 'Amr bin Nufail went to Shâm (the region comprising Syria, Lebanon, Palestine and Jordan), enquiring about a true religion to follow. He met a Jewish religious scholar and asked him about their religion. He said, "I intend to embrace your religion, so tell me something about it." The Jew said, "You will not embrace our religion unless you receive your share of Allâh's Anger." Zaid

yolunda harcarlar [yani zekat verirler]¹¹, kendileri için, unahabaları, çocukları, hanımları vb. için harcarlar; aynı zamanda fakirlere ve Allah'ın yolunda-cihad-sadaka verirler].

4. Onlar sana (Muhammed ﷺ) gönderilene (vahyedilene) (Kur'an ve Sünnete)¹², sende evvel indirilenlere de (Tevrat ve İncil'e) imân ederler ve âhirete (haşır, iyi ve kötü amellerin karşılığı, cennet ve cehennem) kesin olarak inanırlar.

5. İşte onlar tam olarak Rablerinden gelen (doğru) hidâyet üzeredirler ve onlar muvaffak olanlardır.

6. Şu muhakkak ki, sen (Ey Muhammed ﷺ) kâfirleri uyarsan da uyarmasan da birdir; onlar imân etmezler.

give Zakât,¹¹ spend on themselves, their parents, their children, their wives, and also give charity to the poor and also in Allâh's Cause — *Jihâd*].

4. And who believe in that (the Qur'ân and the *Sunnah*)¹² which has been sent down (revealed) to you (Muhammad ﷺ) and in that which was sent down before you [the Taurât (Torah) and the Injil (Gospel)] and they believe with certainty in the Hereafter. (Resurrection, recompense of their good and bad deeds, Paradise and Hell).

5. They are on (true) guidance from their Lord, and they are the successful.

6. Verily, those who disbelieve, it is the same to them whether you (O Muhammad ﷺ) warn them or do not warn them, they will not believe.

مَنْ يَأْتِ بِبُرْهَانٍ إِلَى اللَّهِ وَمَا أَنزَلَ مِنْ
الْكِتَابِ فَمَنْ يُؤْفَكْ

وَهُدًى مِنْ رَبِّهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ
الْمُفْلِحُونَ

كَمْ تَرَوْا سَوَاءً عَلَيْهِمْ
وَمَا لَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

[Peygamber'in ﷺ namazı nasıl kıldığı hususunda, bakınız: Sahih-i Buhârî Cilt:1, Hadis no: 702, 703, 704, 723, 786, 787].

¹¹ (Âyet 2:3) Zekat: Bir müslümanın zekata tabi servet ve malının, yıllık olarak İslâm cemaatindeki ihtiyaç sahiplerine verilmesi gereken belli bir orandır. Zekatın ölenmesi şarttır, zira İslâmın beş şartından birisidir. Zekat, sosyal adaletin tesisi ve müslüman toplumunu refah ve emniyete götüren en önemli iktisadi vasıttır. (Bkz. Sahih-i Buhârî, Cilt 2, Zekat Kitabı, Nr:24).

¹² (Âyet 2:4) İbn-i Ömer'den ﷺ rivâyet olduğuna göre, Allah'ın Elçisi ﷺ şöyle buyurdu: İslamiyet (aşağıdaki) beş (esas) üzerine bina edilmiştir:

1. Kelime-i Şehâdet getirmek (yani "Lâ ilâhe illallah ve enne Muhammeden Rasûlullah", (Allah'tan başka hakkıyla ibâdete layık hiç kimse olmadığına ve Muhammed'in ﷺ Allah'ın elçisi olduğuna şehâdet etmek).

2. İkamet-üs-Salât: Beş vakit (farz) namazı (cemaatle) kılmak.

3. Zekat vermek.

4. Hacca gitmek.

5. Ramazan ayında oruç tutmak.

(Sahih-i Buhârî, Cilt 1, Hadis no: 7).

631 (O.P.604) and 9/7246 (O.P.3521) the characteristics of the *Salat* (prayer) of the Prophet ﷺ see. *Sahih Al-Bukhârî*, 1/735, 736, 737, 760 (O.P.702, 703, 704, 733, 786, 787)].

¹¹ (V.2:3) *Zakât* (زكاة) (obligatory charity). A proportion of the wealth and of every property liable to *Zakât* of a Muslim to be for the benefit of the poor in the Muslim community. The payment of *Zakât* is obligatory as it is one of the five pillars of Islam. *Zakât* is the means for establishing social justice and for the Muslim society to prosperity and security. [See *Sahih Al-Bukhârî*, Book of *Zakât*, No. 24].

¹² (V.2:4) Narrated Ibn 'Umar ﷺ: Allâh's Message said: Islam is based on (the following) (principles):

1. To testify that "Lâ ilâha illallah wa anna Muhammedun Rasûl Allâh" (none has the right to be worshipped but Allâh and that Muhammad ﷺ is the Messenger of Allâh).

2. *Hayât-us-Salât*: to perform the five (daily congregational) *Salât* (prayers).

3. To pay *Zakât* (obligatory charity)

4. To perform *Hajj* (i.e. pilgrimage to Mecca)

5. To observe *Saum* (fasting) during the month of Ramadan. [*Sahih Al-Bukhârî*, 1/8 (O.P.7)]

BAKARA SÛRESİ II

Rahîm ve Rahîm olan Allah'ın adıyla.

1. Elif, Lâim, Mîm. [Bu harfler Kur'an'ın mucizelerinden olup Allah'tan başka kimse onların manalarını bilemez].

2. Bu, kendisinde hiçbir şüphe bulunmayan Kitap (Kur'an); müttakiler [Allah'tan çok korkan (her türlü günahı ve O'nun yasak ettiği kötü işlerden kaçınan) ve Allah'ı çok seven (O'nun emrettiği her türlü güzel işi yerine getiren)] için bir rehberdir.

3. Ki onlar gayb¹¹ inanırlar ve namaz¹² kılarlar (ikamet-üs-Salat) ve kendilerine rızık olarak verdiğimizden Allah

Sûrat Al-Baqarah (The Cow) 2

In the Name of Allâh, the Most Gracious, the Most Merciful

1. *Alif-Lâm-Mûn*.

[These letters are one of the miracles of the Qur'ân and none but Allâh (Alone) knows their meanings.]

2. This is the Book (the Qur'ân), whereof there is no doubt, a guidance to those who are *Al-Muttaqûn* [the pious believers of Islamic Monotheism who fear Allâh much (abstain from all kinds of sins and evil deeds which He has forbidden) and love Allâh much (perform all kinds of good deeds which He has ordained)].

3. Who believe in the *Ghayb*¹¹ and perform *As-Salât* (*Iqâmatas-Salât*),¹² and spend out of what We have provided for them [i.e.

سُورَةُ الْبَقَرَةِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْعَلَف

ذَٰلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى
لِّلْمُتَّقِينَ

الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ
وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ

¹¹ (Âyet 2:3) Gayb: Sözlük olarak, görünmeyen bir şey demektir. Ancak bu kelime; Allah'a, melekeler, mukaddes kitaplara, Allah'ın elçilerine, haşır gününe ve kader'e imân gibi geniş anlamlar ifade eder. Aynı zamanda, Allah ve Resulü'nün geçmiş, şimdiki ve gelecek zamana dair mevzular hakkında (meselâ göklerle yerin yaratılışı, canlılar âlemi, geçmişte yaşamış milletler, Cennet ve Cehennem hakkında haber vb.) verdiği bilgiler anlamına gelir.

¹² (Âyet 2:3) İkamet-üs-Salât: Namazın edası, yani: a) Peygamber'in ﷺ: "Çocuklarınız yedi yaşına geldiklerinde onlara namaz kılmalarını emredin; on yaşına geldiklerinde hafifçe dövrün" emri gereği kadın ve erkek, her müslümanın muayyen vakitlerde, erkek camide olmak üzere düzenli olarak günde beş vakit namaz kılmakla mükelleftir; erkekler camiye cemaat halinde, kadınlar ise evde kılarlar. Bu farzın müslümanlar tarafından yerine getirilmemesi halinde (bir ailenin, kasabanın, kabilenin vb.) reisi veya bir ülkenin müslüman idarecileri Allah katında mesuldürler.

b) Bir Müslüman namazlarını, Peygamber'in ﷺ "Beni namaz kılarken gördüğünüz gibi namaz kılın" (Sahih-i Buhârî, Cilt:1, Hadis no: 604 ve Cilt: 9, Hadis no:352), emri gereği tadil-i erkânıyla, yani kıyam, rüku, secde, teşehhüde riâyet ederek kılmalıdır.

¹¹ (V.2:3): *Al-Ghayb*: literally means a thing not seen. But this word includes vast meanings: Belief in Allâh, Angels, Holy Books, Allâh's Messengers, Day of Resurrection and *Al-Qadar* (Divine Preordainments). It also includes what Allâh and His Messenger ﷺ informed about the knowledge of the matters of past, present, and future, e.g., news about the creation of the heavens and earth, botanical and zoological life, the news about the nations of the past, and about Paradise and Hell.

¹² (V.2:3): *Iqâmat-as-Salât* (إقامة الصلاة): The performance of *Salât* (prayers). It means that:

a) Each and every Muslim, male or female, is obliged to offer his *Salât* (prayers) regularly five times a day at the specified times; the male in the mosque in congregation and as for the female it is better to offer them at home. As the Prophet ﷺ has said: "Order your children to perform *Salât* (prayers) at the age of seven and beat them (about it) at the age of ten." The chief (of a family, town, tribe) and the Muslim rulers of a country are held responsible before Allâh in case of non-fulfillment of this obligation by the Muslims under their authority.

b) One must offer the *Salât* (prayers) as the Prophet ﷺ used to offer them with all their rules and regulations, i.e., standing, bowing, prostrating, sitting, as he ﷺ has said: "Offer your *Salât* (prayers) the way you see me performing them." [See *Sahih Al-Bukhârî*, 1/

15. Allah onlarla alay eder ve azgınlıkları içinde kör bir şekilde serserice dolaşmalarına izin verir.

16. Onlar o kimselerdir ki doğru yolu bırakıp sapıklığı satın almışlardır; bu yüzden, onların ticareti kârsız olmuştur. Ve onlar hidâyete erdirilememişlerdir.

17. Onların hâli ateş yakan birinin hâli gibidir ki, o çevresindekileri aydınlatınca Allah ışıklarını giderip kendilerini karanlıklar içinde bırakmıştır. (Böylece), onlar görememişlerdir.

18. Onlar sağır, dilsiz ve kördürler. Bu yüzden (doğru yola) dönemezler.

19. Veya gökten inen yağmur fırtınası gibidir ki, onda karanlıklar, gök gürültüsü ve şimşek çakması vardır. Ölüm korkusuyla serserilettiği yıldırımlardan parmaklarını kulaklarına tıkarlar. Aneak Allah kâfirleri ebediyen çepeçevre kuşatır (yani Allah onların hepsini bir araya toplayacaktır).

20. O şimşek neredeyse onların görmelerini alıp götürecektir. Onları aydınlatınca içinde yürürler; karanlık onları örtünce de ayakta kalırlar. Şayet Allah dileseydi onların işilmelerini de, görmelerini de alıverirdi. Şüphesiz ki Allah, her şeye gücü yeter.

21. Ey insanlar! Siz de, sizden öncekileri de yaratan Rabbinize (Allah'a) ibâdet edin ki müttakilerden (tukvâ sahibi - Âyet 2:2) olasınız.

22. O (Allah) ki yeryüzünü sizin için bir dinlenme yeri ve göğü bir kubbe kılmuştur. O,

15. Allâh mocks at them and gives them increase in their wrong-doing to wander blindly.

16. These are they who have purchased error for guidance, so their commerce was profitless. And they were not guided.

17. Their likeness is as the likeness of one who kindled a fire; then, when it lighted all around him, Allâh took away their light and left them in darkness. (So) they could not see.

18. They are deaf, dumb, and blind, so they return not (to the Right Path).

19. Or like a rainstorm from the sky, wherein is darkness, thunder, and lightning. They thrust their fingers in their ears to keep out the stunning thunderclap for fear of death. But Allâh ever encompasses the disbelievers (i.e. Allâh will gather them all together).

20. The lightning almost snatches away their sight, whenever it flashes for them, they walk therein, and when darkness covers them, they stand still. And if Allâh willed, He could have taken away their hearing and their sight. Certainly, Allâh has power over all things.

21. O mankind! Worship your Lord (Allâh), Who created you and those who were before you so that you may become *Al-Muttaqûn* (the pious. See V.2:2).

22. Who has made the earth a resting place for you, and the sky as a canopy, and sent down

وَنَزَّلْنَا فِي طُغْيَانِهِمْ

اَسْتَوُوا الصَّلَاةَ بِالْهَدَى
مِنْهُمْ وَمَا كَانُوا

كَمِثْلِ الَّذِي اسْتَوَدَّ نَارًا فَلَمَّا

سَاءَ لَهُمْ دَهَبَ اللَّهُ يَسُورِهِمْ

فِي ظُلُمٍ لَّا يَبْصُرُونَ ﴿١٧﴾

فَمَنْ لَهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿١٨﴾

فَمَنْ لَهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿١٨﴾

فَمَنْ لَهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿١٨﴾

فَمَنْ لَهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿١٨﴾

فَمَنْ لَهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿١٨﴾

فَمَنْ لَهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿١٨﴾

فَمَنْ لَهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿١٨﴾

فَمَنْ لَهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿١٨﴾

فَمَنْ لَهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿١٨﴾

فَمَنْ لَهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿١٨﴾

فَمَنْ لَهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿١٨﴾

فَمَنْ لَهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿١٨﴾

فَمَنْ لَهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿١٨﴾

فَمَنْ لَهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿١٨﴾

فَمَنْ لَهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿١٨﴾

فَمَنْ لَهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿١٨﴾

فَمَنْ لَهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿١٨﴾

فَمَنْ لَهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿١٨﴾

فَمَنْ لَهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿١٨﴾

فَمَنْ لَهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿١٨﴾

7. Allah onların kalplerini de, kulaklarını da mühürlemiştir (yani onlar Allah'ın hidâyetini kabule kapalıdır). Onların gözlerinin üzerinde de bir perde vardır. Büyük bir azap onlarındır.

8. İnsanlardan öyleleri (münâfıklar) vardır ki, îmân etmedikleri halde, "Allah'a ve âhiret gününe îmân ettik", derler.

9. Onlar Allah'ı ve îmân edenleri aldatırlar (aldattıklarını sanırlar); halbuki onlar yalnızca kendilerini aldatırlar ve (bunu) idrâk edemezler.

10. Onların kalplerinde hastalık (şüphe ve nifak hastalığı) vardır. Allah da onların hastalığını artırmıştır. Ayrıca yalan söyledikleri için de onlar için acıklı bir azap vardır.

11. Kendilerine "Yer yüzünde fesat çıkarmayın", denildiğinde "Biz ancak ıslah edicileriz", derler.

12. Gerçekten onlar fesat çıkaranlardır, ancak onlar idrâk edemezler.

13. Ve onları (münâfıklara): "İnsanların (Muhammed'in ve yolundan gidenlerin, Ensar ve Muhâcirlere) îmân ettiği gibi îmân edin", denilince "Biz de o akılsızların inandığı gibi mi inanacağız?", derler. Gerçekten, asit akılsızlar onlardır. Ancak onlar bilemezler.

14. Onlar îmân edenlerin yanına vardıklarında "inandık" derler; fakat şeytanları (müşrikler, münâfıklar) ile yalnız kaldıklarında "Gerçekten biz, sizinle beraberiz, biz sadece onlarla alay ediyorduk" derler.

7. Allâh has set a seal on their hearts and on their hearing, (i.e. they are closed from accepting Allâh's Guidance), and on their eyes there is a covering. Theirs will be a great torment.

8. And of mankind, there are some (hypocrites) who say: "We believe in Allâh and the Last Day," while in fact they believe not.

9. They (think to) deceive Allâh and those who believe, while they only deceive themselves, and perceive (it) not!

10. In their hearts is a disease (of doubt and hypocrisy) and Allâh has increased their disease. A painful torment is theirs because they used to tell lies.

11. And when it is said to them: "Make not mischief on the earth," they say: "We are only peacemakers."

12. Verily, they are the ones who make mischief, but they perceive not.

13. And when it is said to them (hypocrites): "Believe as the people (followers of Muhammad ﷺ, *Al-Ansâr* and *Al-Muhâjirîn*) have believed," they say: "Shall we believe as the fools have believed?" Verily, they are the fools, but they know not.

14. And when they meet those who believe, they say: "We believe," but when they are alone with their *Shayâtîn* (devils — polytheists, hypocrites), they say: "Truly, we are with you; verily, we were but mocking."

خَتَمَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَعَلَى سَمْعِهِمْ وَعَلَى أَبْصَارِهِمْ غِشْوَةً وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٧﴾

وَمَنْ الْتَأَسَّ مِنْ يَفْعُولٍ ءَامِنًا بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٨﴾

يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَمَا
يَخْدَعُونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٩﴾

فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا
وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا
يَكْذِبُونَ ﴿١٠﴾

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ قَالُوا
إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ ﴿١١﴾

أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ وَلَكِنْ لَا
يَشْعُرُونَ ﴿١٢﴾

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ ءَامِنُوا كَمَا ءَامَنَ الْإِنْسَانُ
قَالُوا أَلَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا
فِي أَصْفَادِ الْغُلَامِ أَلَا إِنَّهُمْ
هُمُ السَّافِهَةُ وَلَكِنْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٣﴾

وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ ءَامَنُوا قَالُوا ءَامَنُوا وَإِذَا
خَلَوْا إِلَى شُيَاطِينِهِمْ قَالُوا إِنَّا مَعَكُمْ إِنَّمَا
نَحْنُ مُسْتَهْزَؤُونَ ﴿١٤﴾